

[Landbrugsministeren.]

ligesom forleden, da en Landmand sagde til en Arbejder, at der var ingen, der havde en saa god Stilling som en Arbejdsmand; saa sagde vedkommende Arbejdsmand til ham: Vi kan bytte, du kan faa min Skovl, den er gældfri, jeg skal overtage din Gaard med Gælden; hvis jeg bliver ked af det, kan jeg vel nok komme af med Gaarden og faa en Skovl igen, men om du kan faa en Gaard igen, naar du er blevet ked af Skovlen, er tvivlsomt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed er det i denne Omgang forbi med de korte Bemærkninger.

Jensen (Broby): Jeg vil gerne gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at jeg udtrykkeligt nævnte, at det kun var en Del af Skovarbejderne, der havde Hus og Jord; det vil fremgaa af Fortrykket, saa det behøver den højtærede Minister ikke at komme herop og paatale. Den højtærede Minister taler om, at der er Prisstigning paa Træet. Ja, der er Prisstigning paa Gavntræet, og det har jeg ogsaa nævnt, at man ved at hugge los af det har skabt en ekstra god Forrentning af Skovene, men jeg tør ogsaa sige, at hvis man bliver ved med den Hugst, man har drevet i de sidste Aar, vil det ikke vare længe, inden der bliver svært lyst i disse Skove; det er der allerede. Derimod er der ingen Stigning i Prisen paa Brænde, som dog er den største Part af det, der bliver hugget. Brændepriserne ligger i Øjeblikket under de Priser, vi havde før Krigen, saa der kan Ministeren ikke paapege nogen Stigning. Endelig vil jeg sige med Hensyn til Embedsmændene, at naar jeg spurgte den højtærede Minister om Skovbrugsdirektørens Stilling, var det ikke, fordi jeg mente, at Skovbrugsdirektøren skulde være den, der traf Afgørelsen; det ved jeg saare vel, det er den højtærede Minister; men det var, fordi jeg mente, det havde nogen Betydning, at man fik at vide, hvad den ansvarlige Leder af Statsskovbruget mente om denne Prisstigning. Det fandt den højtærede Minister sig ikke beføjet til at meddele Tinget, men jeg tror at vide, at der ikke fra Skovbrugsdirektøren var ubetinget Tilslutning til denne Forhøjelse.

Korsgaard: Ogsaa jeg maa vel sige et Par Ord en Gang til om Skovarbejdernes Løn. Jeg vil da først gerne opholde mig ved den Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som gik ud paa, at naar man

taler som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), skaber man derved den Splid i Samfundet, som det ærede Medlem, naar han føler sig som Borger i al Almindelighed, ikke kan fordrage. Men hvad siger nu det ærede Medlem selv, naar han er ude at fiske efter Stemmer? Ja, det hørte vi i det ærede Medlems første Indlæg. Saa siger han nemlig, at naar vi fra Venstre og konservativ Side ikke vil stemme for dette, er det vel sagtens, fordi vi ingen Stemmer har fra den Side. Mon nu egentlig det ærede Medlem, naar han kommer hjem og sidder i al Stilhed og tænker sig om, ikke vilde kunne erkende, at en Udtalelse af den Art er saamænd ikke det allermindste bedre end det, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) muligen kunde have sagt, alene ud fra den almindelige Betragtning, at den overhovedet ikke kunde være værre. Med Hensyn til selve Lønnens Størrelse har jeg jo sagt, at det, vi i Særdeleshed er imod, er, at man ikke har forhandlet om Sagen, ikke har givet os Grunde for det, der her er sket.

I øvrigt kan jeg kun understrege Landbrugsministerens Udtalelse om, at han naturligvis maatte erkende, at Pengene paa Landet var mere værd end i Byen. Han sagde, og det er vel ikke urigtigt, at den egentlige Landmands Penge er for saa vidt allermost værd, men jeg tror nu heller ikke, Ministeren vil modsige os i, at ogsaa Landarbejderens Penge er mere værd. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Det sagde jeg ogsaa). Naa, ja, saa er det oven i Købet sagt. Jeg gad nu vide, om Forskellen mellem Landmanden og Landarbejderen er ret stor, idet jeg gaar ud fra, at Landarbejderen næsten altid har i alt Fald nogen Have til den Bolig, hvori han bor, og jeg gaar ogsaa ud fra, at han i al Almindelighed kan købe Mælk til Stalddørspris. Jeg tror derfor ikke, Forskellen bliver stor, og det er i hvert Fald ud fra den Betragtning, at jeg finder det urimeligt at sammenligne en Løn af 80 Øre paa Landet med en Løn af eventuelt 1 Kr. 5 Øre i Byen. Jeg tror, at levemæssigt set, med Hensyn til de mest nødvendige Livsfornødenheder, er Landarbejderen bedre stillet end Byarbejderen. Ganske vist maa han give Afkald paa visse Fornøjelser, som Byarbejderen har, men Fornøjelser, som ikke giver Indtægt, men tværtimod Udgifter.

Med Hensyn til Vildmosen var det ikke uinteressant at høre Landbrugsministerens Udtalelse. Han kom her med Argumenter, som man har truffet før, og som ogsaa har været forladt, nemlig at det var en god Forretning, fordi man med Hensyn til Udlej-